

בשנער

ידיעות קיבוץ הזורע | כ"ה בשבט התש"פ - 20.02.2020

ענייני השעה - שוב בחירות - 2020
מוריס הרמן | עמוד 5

מדידת רמות זיהום האוויר בקיבוץ - חלק ב'
פורום אוויר נקי | עמוד 6

טקס חלוקת המלגות ע"ש משפחת מנחם
בני משפחה ומקבלי המלגה | עמוד 8

תוכן עניינים

3 | עדכונים מהנעשה בקיבוץ

עדכוני תרבות / איריס רפאלי

4 | לזכר רובי שדה / בני משפחה

5 | ענייני השעה

שוב בחירות - 2020 / מוריס הרמן

5 | מילות תודה / איריס בן-צבי

6 | המדור לשיתוף הציבור

מדידת רמות הזיהום בקיבוץ - חלק ב'

/ פורום אוויר נקי

8 | לזכר משפחת מנחם - טקס חלוקת המלגות

/ בני משפחה ומקבלי המלגה

10 | שביליסטים

יומן מסע / ניר רענן

11 | על נהיגה והתנהגות / דני נהב

טיפת מיתולוגיה / אהוד דור

12 | פינת התובנה / בועז בש מרץ'

13 | היה היה / צוות הארכיון

14 | לקראת שבת

פרשות השבועיים / דובי זמר

אחרי הכל שיר

סוף פסוק

15 | לוח מודעות

16 | שו"ת

עליזה מיכאלי / דני נהב

הגהה

עמוס אורן

תמונת שער

דוד ראטס

הפצה

שי מוריס, רינה רשקוב

השתתפו בגיליון זה

איריס רפאלי, משפחת שדה, מוריס

הרמן, איריס בן-צבי, פורום אוויר

נקי, שירז כהן, חברי ועדת המלגה

ומקבלי המלגה ע"ש משפחת

מנחם, ניר רענן, אהוד דור, בועז

בש מרץ', צוות הארכיון, דובי זמר,

דני נהב ואילת ראטס.

מערכת בשער

עורכת

אילת ראטס

עיצוב ועריכה גרפית

אילת ראטס

טלפון

050-7450642

דוא"ל

bashaar.hazorea@gmail.com

מה בהמשך:

21.2.20 – יום שישי בשעה 21:00 במועדון לחבר "מבצע אייל" – הצגת יחיד של אייל רוטברט – מהנדס, טייס, בעל משפחה ובעל עסק – כשהכל נראה מבטיח חדל לבו לפעום והוא מתמוטט. אייל שורד אך מוחו נפגע, מאבד את יכולת הדיבור, הכתיבה והתנועה. אייל מספר על דרכו לשיקום ולהתפתחות. מומלץ ביותר!

22.2.20 – שבת - איש השלג בא לבקר בהזורע – שעה 8:30 בסככת הגד"ש יחכה לכולם הר שלג לבן וצח מהחרמון. יש להביא גזרים וכלי עבודה להכנת איש השלג. אנו נדאג לקפה, עוגות, מרק חם לצוהריים – בתשלום.

23.2.20 – מוזאון בית וילפריד – ביקור בתערוכה 'מרחב נשימה' ותרגול נשימה חווייתי עם אילת כהן. עלות למשתתף 70 ש. עלות לחברי הזורע 15 ש. יש להירשם מראש במוזיאון.

28.2.20 – יום שישי בשעה 21:00 באולם שלנו - **ערב כחול עמוק** – משירי מאיר אריאל: סיור מודרך ביצירתו, בהשתתפות ערד חכים, אושיק ניזרי, מיכל קן-תור, ובהשתתפות חברי הזורע. הכניסה חופשית.

5.3.20 – פורים ילדי חברה – באחריות המרחב הבוגר.

6.3.20 – יום שישי - ניווט לזכרו של ארז הרפז ז"ל.

8.3.20 – פורים ילדים – באחריות דפנה בן דוד.

20.3.20 - יום שישי – פורים מבוגרים. הפעם יש קונצנזוס: לכל מי שרצה וגם למי שלא – הנושא הוא: **בית מלון.**

<<<

קררר בחוץ – חם בתרבות

מזג האוויר חייך אלינו בשבת ויצאנו לטיול 3 פסגות, לכבוד ט"ו בשבט, בארגון מופתי של הצוות – **יניב סלע, אורי חץ, עופר זינגר, רן סולומון וקבוצת 'תות'** עם **שחף שמע**, שחילקו בועות סבון לילדים, ו**נופר** מדריכת הנעורים, שהפעילה את הנעורים. המון תודות ל**רשף ושי ביסקר** על תפעול המנגל והכנת הבשר הטעים, ל**מטבח** על הסלטים המושקעים, ל**רוני זינגר** על הקלמנטינות המשובחות, וכמובן לרן סולומון על השתילים שחולקו לחברים. הערכה רבה למתנדבים שעזרו בתפעול וחיסול האירוע – **און זינגר, איילת סולומון, יורם לביא ואייל בה.**

צילומים מטויל 3 הפסגות: טובי גנץ

27.3.20 יום שישי – 'אור תנועה וצליל בואדי' שנה
חמישית – בואו להיות חלק מחג מקומי יצירתי, גם
לאנשי לוגיסטיקה, עיצוב, מוזיקה – לכולכם אנו פונים
להתנדב ולהיות חלק מהעשייה!!!

3.4.20 – יום שישי – הרצאה (פרטים בהמשך)

8.4.20 – יום רביעי – סדר פסח – מרסיה מרכזת את
ההופעות בחג. נשמח שתפנו אלינו בנוגע לשירה, נגינה,
ריקוד, הקראות או כל השתתפות שהיא...

10.4.20 – יום שישי – הרצאה (פרטים בהמשך)

שימו ♥ - כל האירועים שאמורים להתקיים בחוץ תלויים
במזג האוויר - יש להתעדכן...

■ שבת שלום

השנה נחלק **פרס העובד המצטיין** בבית המלון שלנו.
בכניסה לחדר האוכל נעמיד תיבה עם שמות הקטגוריות
ועליכם יהיה להצביע ולהשפיע!
נשמח לכל עזרה בבנייה, עיצוב והקמת הבית המלון
הקיבוצי באולם שלנו. כמו כן, אנו מחפשים מתנדבים
בהקמת הבר, בית הקפה...

כניסה: חברי קיבוץ וצעירים יקבלו צמידי כניסה בעלות
של 20 ₪. אורחים ובני/בנות זוג יקבלו צמידים בעלות
של 50 ₪. האירוע הינו פנימי של הזרע ומיועד לאנשי
הקיבוץ ובנים עוזבים.

לאור האירועים בשנה שעברה – לא תתאפשר כניסה
למסיבה למי שיהיה מעורב בזריקת אוכל ולכלוך בחדר
האוכל!!! כמו כן, **אסור לעשן באולם**. נבקש את עזרת
ההורים בהעברת המסר לצעירים - שזו ממש לא
התרבות שלנו. עזרו לנו לשמור על חדר אוכל נקי ואולם
נקי מעישון.

לזכר | רובי שדה

מלאו סיר גדול בדמעות, והרתיחו. בשלו על אש נמוכה
במשך כמה שבועות. כבו את האש והוציאו את הדמעות
מהסיר. הוסיפו לסיר בלבול ומחשבות אובססיביות שאינן
נותנות מנוח, ערבבו והניחו בצד. קחו פטיש והכו בזעם,
עד שיתרכך. חתכו אותו לחתיכות קטנות וטגנו במחבת
על אש גבוהה, ביחד עם רגשי אשמה ומבוכה. כשהזעם
מתחיל להתאדות, הסירו את המחבת מהאש.

להרכבת המנה:

הניחו את הכאב בתחתית של סיר אפייה. הוסיפו את
תערובת העצב, כסו בזעם, רגשי אשמה ובושה, והוסיפו
שכבה עליונה של בדידות. תבלו ב'בטרם עת' וב'מיותר'.
הכניסו לתנור ואפו עד שהבדידות נהפכת לגעגוע עז.
התבשיל יישמר עד שארית חייכם.

נ.ב. התבשיל הולך טוב עם פחד עצום. רצוי להגיש
בתוספת אהבה וחמלה. אפשר לבזוק מעל מעט שלוה.

הקריא: עמי שדה, באזכרה שנערכה לפני שבועיים
לרובי ז"ל, במלאת שנה למותו הטרגי. הכתוב לקוח
מתוך הספר Bearing the Unbearable מאת Joanne
Cacciatore. תרגום לעברית: ליאורה רוזנפלד סופר, בת
אחותה של סינטיה.

מתכון לאבל חי ממטבח הלב של אמא

מס' מנות: 1

המצרכים:

כוס אחת גדושה באי יכולת להאמין

כף אחת של חוסר נכונות להיפרד

2.5 קילו של כאב בלתי-נסבל

3 כוסות של עצב ברוטאלי

2 כפות בלבול

חצי כוס של מחשבות אובססיביות שאינן נותנות מנוח

חצי קילו זעם (אפשר להחליף גם בתחושה שלא

מבינים אותך)

2 כפות רגשי אשמה איומים

$\frac{3}{4}$ כוס מבוכה

ליטר בדידות

קורט תחושה של 'בטרם עת', ו'מיותר'.

הוראות ההכנה:

חממו את התנור ל-500 מעלות.

בקערה קטנה, ערבבו אי יכולת להאמין עם חוסר

נכונות להיפרד. קחו את הכאב הבלתי נסבל, הסירו ממנו

אמירות נדושות והוסיפו לקערה. בשלו במחבת רותחת

עד שהתערובת תשחיר, והניחו בצד.

שוב בחירות – 2020 / מוריס הרמן

ביום השני לחודש מרץ, נלך לקלפי, שוב. אילו היה מדובר בכדורגל, אחרי משחקי בית וחופץ ללא הכרעה, היה מגיע המשחק השלישי, בו היינו צריכים להגיע להכרעה בבעיטות עונשין.

אז איך בכל זאת מקדמים את ההכרעה?

ראשית, מגיעים לקלפי ביום שני ה-2/3/20, להצביע. שנית, מצביעים 'אמת' - נגד ממשלת נתניהו. חברים וחברות רבים מצביעים 'כחול-לבן' מסיבות שונות, בטענה המופרכת, שרק המפלגה הגדולה תרכיב את הממשלה. נשאלת השאלה, האם זו הדרך הטובה ביותר להגיע לממשלה אחרת ושונה, לטובת כלל ישראל? קודם כל, ניתן יהיה להחליף את הממשלה רק בתנאי שיהיו 61 ח"כים בטוחים נגד ממשלת נתניהו. הרי אחרי סיבוב הבחירות הקודם, 'כחול-לבן' הייתה המפלגה הגדולה, ובכל זאת לא הצליחה להרכיב את הממשלה.

למה רשימת 'העבודה-גשר-מרצ' ('אמת') עדיפה על פני 'כחול-לבן'?

ברשימת 'כחול-לבן' יש אנשי ימין מובהקים, כמי יועז הנדל (שכיכב בתקשורת לאחרונה, מכל הסיבות הפחות טובות!) וצבי האוזר (מנסח חוק הלאום). שניהם עבדו בעבר אצל נתניהו. בריאיון עם ח"כ יאיר גולן בעיתון 'הארץ' (24.01.2020), גולן ציין ש"כחול לבן לא משקפת היום באמת, חלופה אידיאולוגית. להגיד: 'אנחנו לא ביבי ואנחנו נהיה אנשים הגונים', זה לא מספיק".

☑ בהמשך הריאיון, לשאלה למה הוא לא ב'כחול-לבן', יחד עם קצינים בכירים רבים אחרים, השיב גולן: "... אני חושב שאני, באופן טבעי, הרבה יותר אידיאולוגי. יש שם מין טווח דעות מאד בעייתי: במערכות הבחירות האחרונות, 'כחול-לבן' התעצבה כמשהו, שאמור לקרוץ טוב יותר לבחורי הימין. זה לא אני."

☑ הפעם, העבודה-גשר-מרצ ('אמת') מציעה רשימת מועמדים מעולה, המאופיינת באיזון מגדרי, אנשי ביטחון עם קבלות (יאיר גולן ועומר ברלב), אנשי/נשות חברה עם קבלות (אילן גילון ומרב מיכאלי).

☑ בעיתון 'הארץ' לפני שבוע (13.02.2020), זהבה גלאון כתבה: "אפשר רק לנחש איך יצביע מקום 35 ב'כחול-לבן', אבל אני יודעת איך יצביעו מוסי רז ואמילי מואטי, מקומות 14 ו-15 באיחוד השמאל..."

☑ לרשימת 'אמת' יש הסכם עודפים עם 'כחול-לבן', כך שאף קול לא ילך לאיבוד, במאבק נגד ממשלת נתניהו. כאשר נשיא ארה"ב, טראמפ, ונשיא רוסיה, פוטין, מתגייסים לטובת הנאשם נתניהו, עלינו לתת תשובה ישראלית וציונית הולמת ולהגיע לקלפי ולהצביע 'אמת'.

שימו לב!

הפעם התומכים והתומכות ב'מרצ' מצביעים/ות 'אמת'!

עמותת שומרי הבית פועלת בהתנדבות בלבד – כל ההוצאות על עתירות, רכש של מתקני ניטור עצמאיים ועוד, מתאפשרים רק בזכות תרומות. כל תרומה מבורכת.

בתודה,

איריס בן צבי, בשם 'שומרי הבית'.

נ.ה. **בשמוע הבא אציין את יום הולדתי ה-70.**
זאת האתנה שמע אקבל (הקלפון) תודה!!

מילות תודה

שלום חברים,

תודה רבה!! לכל מי שתרום מטבעות של 10 אגורות לעמותת 'שומרי הבית' - עמותת הפועלת למען אוויר נקי בעקבות הפעלת אסדת הגז (להזכירכם, על 'שומרי הבית' הוטל קנס של 2500 ש"ע"י בית המשפט. בעמותת הוחלט לשלם קנס זה במטבעות של 10 אגורות, כדי לאפשר תרומה של אנשים רבים ככל האפשר). אתם גורמים לי להרגיש שאני לא פועלת בהזרז לבד בעניין זה.

הימים הקרים עוד רגע יחלפו ואיתם גם העשן...

/ פורום אוויר נקי: רעי שרגאי, אורי גבאי, סמדר בראון וביאטריס שתיל

תוצאות המדידות מופיעות במפות להלן (ובגיליון 'בשער' מה-23.1.20):

מקרא:

אוויר נקי	זיהום מתון	זיהום הגורם לבעיות בריאות עבור ילדים וזקנים	זיהום מזיק לכולם
-----------	------------	---	------------------

בשעה טובה סיימנו את ניטור איכות האוויר בהזורע. למזלנו הזרע זוכה לאיכות אוויר מעולה כל החורף ובכל שעות היום (או לפחות החברים והתושבים הצעירים בשיכונים ללא קמינים). מה השתפר לעומת השנה שעברה? שתי משפחות נפרדו מהקמין! משפחה אחת בשכונה החדשה בחרה קמין שפועל על פלט (pellets).

3 משפחות הפעילו את הקמין לעיתים רחוקות. התוצאה מורגשת.

כשהשכנים פונים לבעל הקמין באופן ישיר - התוצאות מגיעות: למשל החלפת קמין, החלפת ארובה או ניקוי הארובה. צעד ראשון של רצון טוב. יש לציין, שבמועצה האזורית יש חוק עזר, שאפשר להפעיל לפי הצורך. נעשים גם ניסיונות ראשונים להכניס גולציה ארצית.

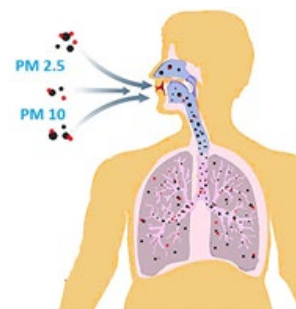
שלוש השכונות שסובלות במיוחד מהעשן הנפלט מהשעה 5 אחה"צ ועד השעות הקטנות של הלילה: **שיכון א', ב' ועולים, שיכון העמק/כותנה והשכונה החדשה.**

בכתבה האחרונה הצגנו את שיכון א', ב' ושיכון עולים. כעת נציג את המצב במפה של שיכון ואדי על שתי הגדות, שיכון עמק הוותיק והשכונה החדשה, להזכירכם, אנו מודדים את רמת החלקיקים הזעירים,

שמסכנים את הבריאות:

"ההשפעה הבריאותית של החשיפה לחלקיקים קשורה ישירות למקור החלקיקים, לגודלם ולהרכבם הכימי. ככל שהחלקיק קטן יותר, הוא יחדור עמוק יותר למערכת הנשימה, יעבור לדם ואף יכול להגיע למוח. החלקיקים הקטנים יותר עלולים לספוח תרכובות אורגניות מסרטנות"

(מתוך אתר משרד הבריאות: www.health.gov.il)

שכונה חדשה

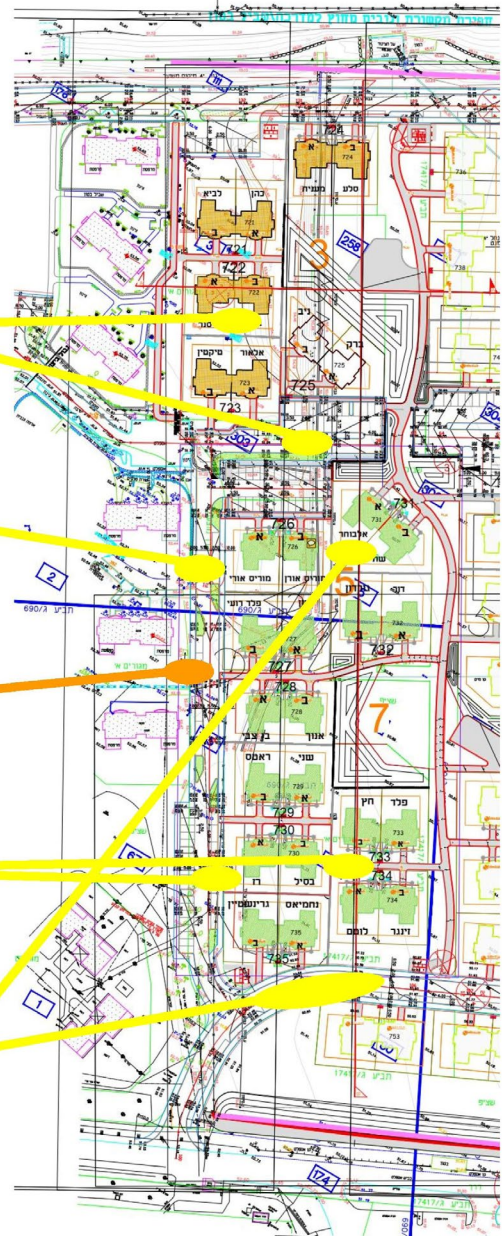
PM $\mu\text{g}/\text{m}^3$
2.5: 60
10: 106

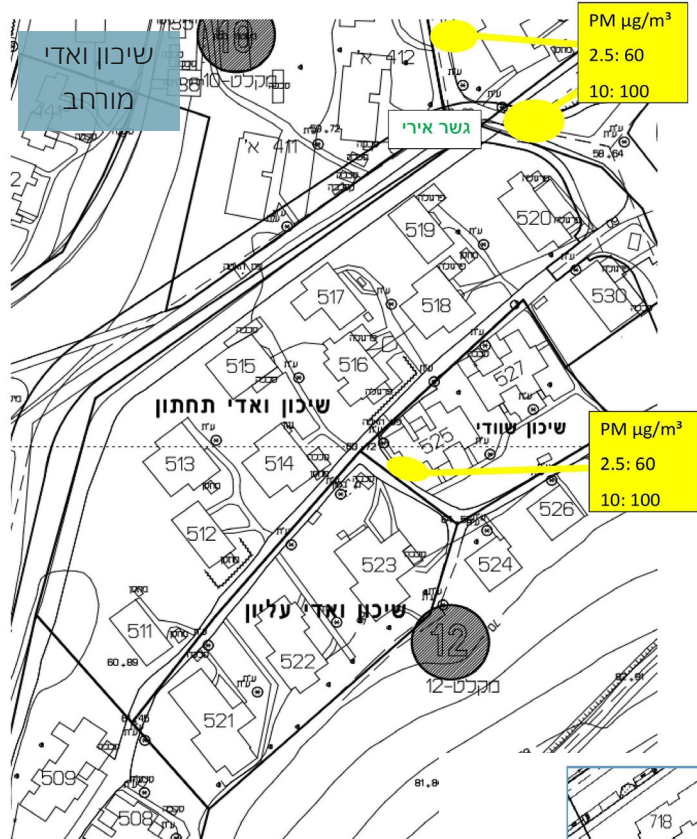
PM $\mu\text{g}/\text{m}^3$
2.5: 67
10: 104

PM $\mu\text{g}/\text{m}^3$
2.5: 90
10: 115

PM $\mu\text{g}/\text{m}^3$
2.5: 60
10: 106

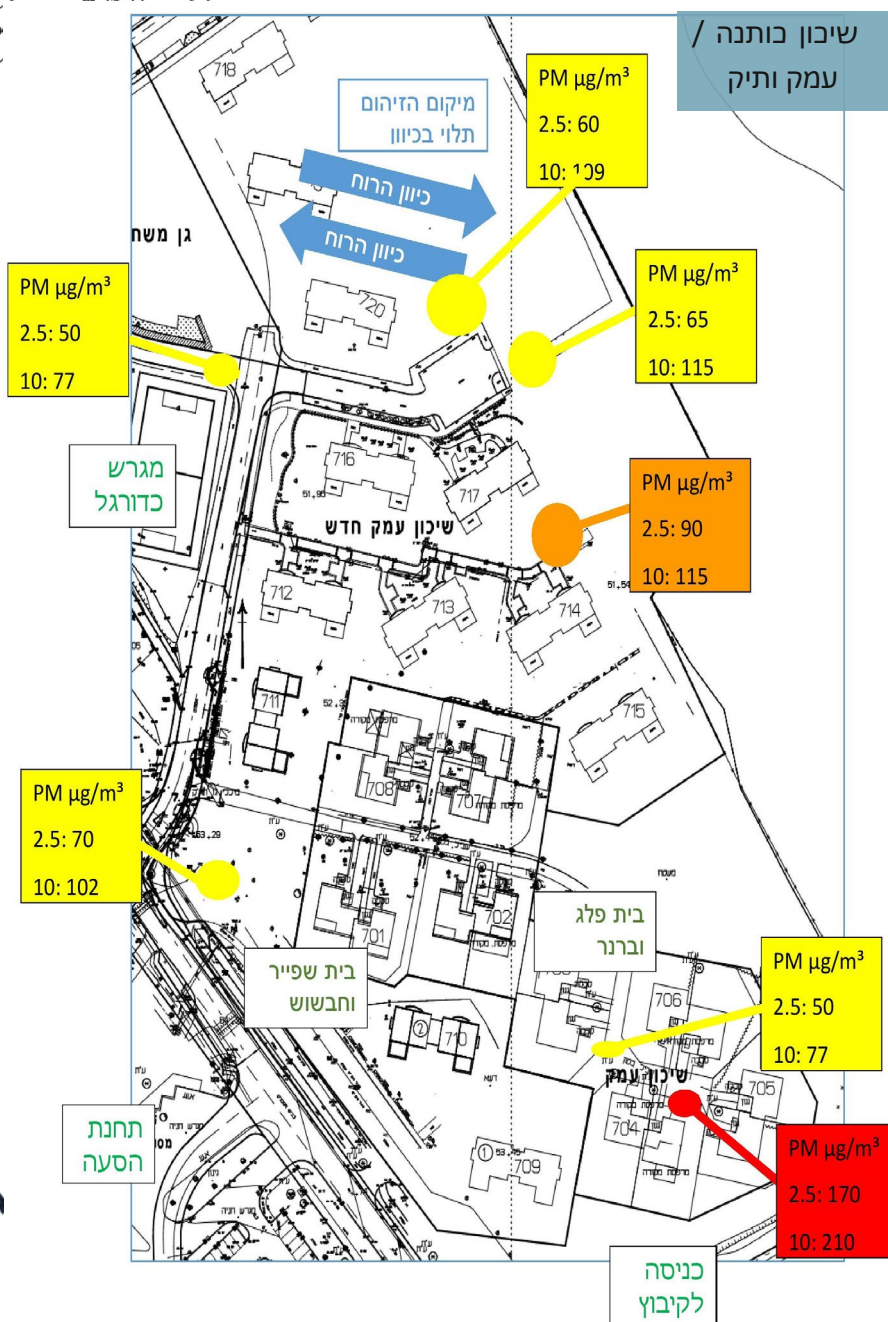
PM $\mu\text{g}/\text{m}^3$
2.5: 58
10: 102

לסיכום המדידות עד כה:
 המקום הכי מזוהם בשיכון א' הוא בגשר של בית ולפריד.
 המקום הכי מזוהם בשיכון ואדי הוא ליד דירתה של ענת טל ובאזור הגשר האירי.
 המקום הכי מזוהם בשיכון העמק הוותיק הוא בחצר של משפחת בראון ובכביש הכניסה בין השיכון הוותיק לחדש.
 בשכונה החדשה הזיהום הוא משמעותי ומתפזר באמצעות הרוחות על פני האזור כולו. העשן מגיע גם משיכון הוותיק.

בכוונתנו למסור את כל המפות למועצת הקהילה.
 בסוף חודש מרץ מתוכננת פגישה, לסיכום השנה, עם כל החברים שסובלים מהעשן ומהריח. נחשוב ביחד על צעדים נוספים.

בשבוע שעבר נערך במועדון לחבר טקס חלוקת מלגות לימודים, להנצחת משפחת מנחם: דודי, אדי ועומר ז"ל. 15 שנים לתאונה הנוראה.

דודי, אדי ועומר.

כמה חבל שלא זכיתי לבלות איתכם עוד קצת, להיות ילדה עוד קצת, ליהנות מדוד מפנק, שאוהב להשתטות ולשחק וכיף לעצבן אותו. כמה חבל שלא זכיתי להכיר אותו בבגרותי. יא אללה שלך!!

לפני שנתיים, בג'מייקה (יש שמועה שגם אתה היית שם, אבל לא סגורה על זה), הכרתי את אהבת חיי, גידי. גידי שלי, ששמו מתגלגל על הלשון כמו השם שלך, שאוהד 'הפועל' ושונוא 'מכבי', שמצחיק אותי בכל הזדמנות וממלא הרבה מהמקום בו השארתי חלל בלב שלי. סבתא אוהבת אותו ואפילו אבא סבבה, ממש נס גלוי.

נראה לי, שיש לי מלאכים ששומרים עלי ודואגים לי, וגם לאימא ואבא, שרון, שלומי וסבתא.

לא מזמן מישהי אמרה לי דבר יפה, על פרויקט המלגות הזה שלנו: המוות הוא מוחלט, סופי. אין המשכיות לאובדן. ואילו אצלנו יש המשכיות ובמקום אזכרה קודרת, אנו מקנחים בטקס הענקת מלגות, ומשנה לשנה משפחתנו גדלה, בזכות מקבלי המלגות!
אותי זה קצת מנחם.

דברים שכתבה והקריאה שירז כהן, בטקס חלוקת המלגות:

דודי

אני לדודי ודוד אין לי. ומי מנחם?
כבר 15 שנה שאני עדיין שוכחת להוסיף ז"ל אחרי השם שלך, השם היפה שלך שמתגלגל על הלשון ומייד מעלה חיוך.

זכיתי בדוד הכי מדהים בעולם למשך 13 שנים מחיי. שנים ספורות, ילדותיות אך משמעותיות ביותר, במיוחד בדיעבד. אני למעשה חיה יותר שנים בלעדיכם מאשר איתכם, זה הזוי ולא נתפס.

זכורה לי במיוחד חיבתך המופלגת לגלידה בכל עונות השנה, אהבתך הנצחית ל'הפועל תל אביב' גם בזמנים קשים, האושר בעיניים מהיום שפגשת את אדי וההתרגשות כשעומר המתוקה והיפה באה לעולם. תחושת ההחמצה קשה מנשוא, על מי שהייתם ומי שיכולתם להיות, על מה שנועדתם להיות, וכל זה בראי הזמן שחולף בלי טקט ומבגר אותי, אותנו.

כל אבן דרך שעברתי בחיי הקצרים (28 שנים) לוותה במחשבה: האם היית גאה בי, או מה היית אומר? בטח היית זורק איזו בדיחת קרש גרועה ומבליט את ה-'שין' בשם שלי. או שולח אותי לבדוק אם אתה בשירותים... מעניין, האם אי פעם היית מפסיק עם זה?

מזלי שהיה לך חוש הומור ציני בלתי נשכח, אחרת כל חורף הייתי שוקעת בדיכאון. למרבה המזל, המחשבות בראשי על התשובות התיאורטיות שלך - משעשעות אותי, ובעזרת הרבה הומור (התלוצצויות) כולנו מנסים לשרוד, או להתמודד.

אדי היקרה שלנו, שכל כולה הייתה לב אחד גדול, עם חיוך תמידי ואוהב, השנה ליווינו בדרכה האחרונה את דליה, אימה, שלא יכלה לשאת עוד את הצער.

עומר מתוקה שלי, כמה חיכיתי להיות הבת דודה הכי הכי, כמו שאבא שלך היה בשבילי, אחד ויחיד.

על נמרוד רק שמעתי, אבל את דודי הכרתי והחסרתי. יא חסרא. יפה קטנה, הריח שלך עוד באפי ובלבי, לנצח.

טקס חלוקת המלגות

ביוזמת משפחות מנחם וכהן הוקמה קרן להנצחת דודי, אדי ועומר בתם התינוקות, אשר נספו בתאונת דרכים בפברואר 2005. משנת 2009 מתקיים טקס מיוחד זה, שבו מחולקות מלגות להנצחת המשפחה, באמצעות השתתפות בשכר לימוד לתעודה או לתואר. משפחות מנחם וכהן, דליה קינן וקיבוץ הזורע תורמים להענקת מלגות לימודים, שיעודדו את הצעירים בקיבוץ להשתלב במסגרות הלימודים השונות. הקריטריונים מטעם הקיבוץ והמשפחה הם: בני קיבוץ או חברי קיבוץ, או עובדים במערכת החינוך, הלומדים לימודי תואר והעשרה במסגרת מוסד מוכר, בתחומים של חינוך וידיעת הארץ. שתי בנות קיבוץ ותושבת מקבלות השנה מלגות לסיוע ועזרה בלימודים. אלו הדברים שהן כתבו בבקשה לקבלת המלגה:

נרמל בירד (בתם של רינה רשקוב ומרק בירד)

לפני כ-5 שנים סיימתי לימודי הנדסאות ביוטכנולוגיה בהצטיינות ב'אורט בראודה', ומאז לא עסקתי כלל בתחום. לפני כשנה החלטתי לחזור ללימודים ולהשלים את תואר ההנדסאי שלי לתואר ראשון במדעי הטבע. במקביל, התחלתי לעבוד כלבורנטית בבית ספר ולאחר סיום התואר אני מתכוונת לעשות תעודת הוראה בכימיה או ביולוגיה.

בחרתי בתחום הזה כי מאז ומתמיד אהבתי מדע וביולוגיה וכימיה בפרט. מצאתי, שהעבודה בבתי הספר עם הילדים היא חשובה בימים אלו, בהם תקציבי החינוך מתקצצים מעת לעת. לצערי, תחום המדע נוגע בפחות ופחות ילדים. במסגרת העבודה שלי, כאשר הלימודים שלי לתואר ראשון במדעי הטבע תומכים ונותנים לי מענה, מבחינת הידע הדרוש לביצוע הניסויים, אני מכינה ניסויים עבור התלמידים, מייצעת למורים בעניינים הללו ועורכת ניסויים שונים יחד עם הילדים.

העבודה שלי עם התלמידים מגוונת ומשתנה בהתאם לנדרש: ישנם הניסויים השבועיים, שאני מבצעת איתם בתחומי כימיה וביולוגיה, בכפוף לתוכנית הלימודים השנתית. בנוסף לכך, אני מבצעת עבודות חקר מעניינות מאוד, עם קבוצות קטנות של תלמידים, במסגרת בחינות הבגרות או במסגרת של תחרויות ארציות בתחומי המדע. למשל, בקרוב אתחיל בניסוי חקר עם שלושה תלמידים נבחרים מכיתה ט', אשר קיבלו אישור מיוחד ממשרד החינוך לעבוד עם חיידיקים. במהלך הניסוי, שאני עורכת ומכינה עבורם, אנחנו נבדוק את השפעתם של ריכוזים

שונים של מלח (NaCl) על גידול חיידקי *E. coli*. מדובר בניסוי יחסית מורכב לכיתות הללו, מבחינת מיומנויות עבודה במעבדה ובפרט עם חיידקים. למרות גילם הצעיר, אני מאמינה ששיג תוצאות יפות, בתקווה שהניסוי הנ"ל יסייע להם לזכות בתחרות הארצית.

אני יכולה להגיד, שאחד הדברים שהכי משמחים אותי בעבודה בבתי הספר, זה כאשר אני מוצאת תלמידים כאלו, שבדיוק כמוני (כך זה נראה) התאהבו בגיל כה צעיר בביולוגיה ובכימיה. אולי יום אחד גם הם ימשיכו לתחום שלי - אני מקווה!

מעבר לכך, בעבור עצמי, הלימודים מעשירים אותי וממלאים אותי בסיפוק רב ביותר. הידע שאני מקבלת במסגרת לימודי מהווה, מבחינתי, אוצר.

אני מודה לכם מאוד על האפשרות לקבל מלגה. מאוד מאוד מרגש, עוזר ומועך ביותר!

תודה רבה!!

שחר גיא (בתם של צפי ושולה גיא)

אני לומדת טיפול רגשי שנעזר בבעלי חיים, כאשר האוכלוסייה העיקרית שאני מתכננת לעבוד איתה בעתיד היא ילדים. בחרתי ללמוד ולהתפתח בתחום הזה, כהמשך לעבודתי כמדריכת רכיבה טיפולית בחמש שנים האחרונות, בה אני עובדת בעיקר עם ילדים. רציתי להעמיק ולהתמקצע בעבודה טיפולית וחינוכית, בדגש על התחום הרגשי, שמעניין אותי. בסיום הלימודים אקבל הסמכה כמטפלת רגשית שנעזרת בבעלי חיים ואוכל לסייע לילדים (כמו גם למגוון אוכלוסיות נוספות, כגון קשישים, אוכלוסיות מיוחדות וכו') להתגבר על קשיים שהם חווים בתחום הרגש.

תודה.

קתרין מילר

שמי קתרין מילר, אני בת זוגו של צפריר לוי והגעתי בעקבות צפריר לקיבוץ. אני חיה כאן כבר 7 שנים. עבדתי במרחב הבוגר כמובילה במשך 3 שנים, וסיימתי את עבודתי שם לפני חצי שנה. בעקבות העבודה במרחב הבנתי, שאני מעוניינת ללמוד חינוך מיוחד. הילדים עזרו לי להבין שיש לי המון מה לתת להם. הקשר והדינאמיקה בינינו טובים מאוד, ויש בי את היכולת לעזור להם לצמוח ולגדול.

אני לומדת בסמינר הקיבוצים חינוך מיוחד והוראה בספרות שנה א'. זהו מסלול של ארבע שנים.

אני רוצה להגיד תודה רבה על קבלת המלגה ■

קטע 24: מתי יהיו שוב טיולי קיבוץ?

לנקודת תצפית מקסימה, שעונה לשם **מצפה משואה**. ביום טוב רואים מכאן חלק ניכר מהעולם, כולל אשדוד, אשקלון והים העובר ביניהם. הבעיה היא שעכשיו אמצע אוקטובר, הראות ממש גרועה ולא רואים הרבה. המזל הוא שיש כאן היום חגיגת יומולדת של כמה מתושבי שפלת יהודה, והם מציעים לשביליסטים מאכלים ומטעמים לרוב. לא נעים לסרב להם, וזה מאוד מאוד טעים... ממצפה משואה מתחיל קטע יפה של דרך נוף על **רמת אבישור**, ממנה צופים ימינה אל הים התיכון, ושמאלה אל הרי חברון. החגיגה תהיה שלמה אם תבואו הנה בעונת שטיחי הכלניות, כמו בטיול הקיבוץ משנת 2012. אחרי ביקור **בחירבת צורה**, כפר מהתקופה המוסלמית המוקדמת, מסתיימת רמת אבישור בגבעה עתיקה, **תל גודד** שמה. בעיר גודד נולד בזמנו הנביא מיכה, אירוע חשוב שהתרחש אפילו לפני טיול הקיבוץ. בשנת 701 לפה"ס נכבשה העיר ע"י סנחריב, בתקופת המלך חזקיהו. אבל הרבה יותר חשוב: למרגלות התל ישנן **מערות מסתור** מדהימות, בהן הסתתרו כוחותינו מפני הלגיונות הרומים בתקופת **מרד בר כוכבא**. השינוי מטיול הקיבוץ: היום אנחנו מגלים, לתדהמתנו, שלטים שאוסרים כניסה לתוך המערות! אבל בשביל מה באנו אם לא כדי לזחול כאן? ובשביל מה הבאנו פנסי ראש?

בדיון קצר, כולל כוסית קפה שחור מתוצרת גיל, מתקבלת החלטה שאין לנו ארץ אחרת! בעקבות ההחלטה נשכחים השלטים, כולנו חובשים לראשינו פנסי ראש ונכנסים לארצו של בר כוכבא. לוחמי בר כוכבא וכל מי שהיה בטיול הקיבוץ הנ"ל כבר יודעים – הזחילה הזאת היא חוויה מדהימה. מי שעוד לא היה כאן – מוזמן הנה בדחיפות, עם כל ילדיו או נכדיו. כך או כך, אחרי שיאו של הטיול, לא נותרו כבר קילומטרים רבים עד **קיבוץ בית גוברין**, נקודת הסיום של קטע 24. ואם כבר הגענו לסיום – זה הזמן לשאול שוב: **מתי יתחדשו טיולי הקיבוץ?**

זוכרים את טיול הקיבוץ הנפלא לפארק בריטניה מלפני 8 שנים? התחלנו **בתל עזקה**, עם דוד וגוליית, סיימנו בזחילה עם פנסים **במערות גודד**, קרוב **לבית גוברין**. זוכרים את מיליוני הכלניות, ואת הסימונים הלבנים-כחולים-כתומים, שליוו אותנו בחצי מהטיול? זוכרים איזה כיף של טיול זה היה – בוודאי לא פחות מהטיולים שאתם נוסעים עם הילדים שלכם לחו"ל? קטע 24 של שביל ישראל, שהוא כמעט 'קופי' של טיול הקיבוץ ההוא, מעורר את השאלה: האם לא עדיף לשוב ל**טיולי הקיבוץ**, במקום ללכת מכות על **מלון דירות**, על **הורדת מיסים**, ועל מה לא? קטע 24 מתחיל בצומת האלה (אחרי הקפצת מכונית לקיבוץ בית גוברין), ומטפס בלב פארק בריטניה אל **חורבת שיקלון**, אתר ארכיאולוגי מרתק מתקופת בית ראשון. בלי קשר לתקופת המלכים, כל השטח כאן שרוף. אולי הגיע הנה בלון תבערה מעוטף עזה? עבור מי שלא קולטים את חשיבות החומר ההיסטורי, שמוצג להם בחירבת שקלון, דואג השביל להביא את השביליסטים, וסתם מטיילים שממלאים את פארק בריטניה, אל אתר ארכיאולוגי נוסף, **חירבת עקבה** שמו. גם כאן השטח שרוף מקוואות, גתות, בתי בד, מערות פעמון ושאר תוצרים בני האלף הראשון לפני הספירה. ישנם בינינו חמורים שלא שומעים את משק כנפי ההיסטוריה, לכן עולה השביל

מערכות המסתור של בר כוכבא

תשובות מהרצ"ד, ולא בדיוצא

נסמך על האתר: <https://ask.ralbad.org.il>

שאלה מס' 1: מה עושים במקרה של תאונה ללא נפגעים?
נהגים רבים אינם יודעים כיצד לפעול במקרה של תאונה ללא נפגעים (נזק בלבד), וכתוצאה מכך מסכנים את חייהם ואת חיי הנוסעים ברכב.
באשר נקלעים לתאונת דרכים, שבה נגרם נזק בלבד, משתדלים לפעול ברוגע ועל פי כללי הבטיחות האלה:

1. מדליקים אורות חירום מהבהבים.
2. עוצרים באופן בטוח ככל האפשר בצד כביש עירוני או בשול דרך בין-עירונית: אין לעצור באמצע הסיבוב ולא תמיד אחריו, אלא רק בצד או בשול הימני, רחוק ככל האפשר מהכביש.
3. בדרך בין-עירונית חובה על פי חוק ללבוש אפוד זוהר.
4. יוצאים מהרכב בזהירות, ולאחר שמוודאים כי הכביש פנוי, מציבים את משולש האזהרה מאחוריו, במקום שייראה לעיני נוהג רכב שבא מאחור ממרחק של 100 מטרים לפחות (הערה: לא צריך לשים את המשולש במרחק 100 מ' אלא שיראו אותו ממרחק זה). לאחר מכן עולים על המדרכה או עוברים אל מעבר למעקה הבטיחות.
5. במידת הצורך מתקשרים למוקד חרום והצלה: משטרת ישראל – 100.

6. מחליפים פרטים עם הנהגים האחרים המעורבים בתאונה. (ראו הנחיות בשאלה מס' 2, להלן).
7. חוזרים בזהירות לרכב להמשך הנסיעה. אם הרכב לא כשיר – מזמינים גרר.
הקליקו לסרטון: <https://youtu.be/c36RGp-l9xs>

שאלה מס' 2: אילו פרטים מחליפים במקרה של תאונה ללא נפגעים?
צלמו בטלפון הנייד שלכם, או רשמו את הפרטים הבאים, של נהגי הרכב המעורבים באירוע:

- ☑ תעודת הזהות או רישיון הנהיגה שם מלא של הנהג, מספר תעודת הזהות וכתובת מגורים.
 - ☑ רישיון הרכב, אם הוא בידי הנהג – מספר הרכב המעורב בתאונה, סוג הרכב, שם הבעלים. ציינו לעצמכם אם מדובר ברכב חברה.
 - ☑ תעודת הביטוח – שם חברת הביטוח, מספר הפוליסה ושם המבוטח שמופיע בפוליסה.
 - ☑ בקשו את מספר הטלפון הנייד של הנהגים המעורבים בתאונה, ואל תחששו לתת אותם פרטים למעורבים האחרים בתאונה, כי זו חובתכם!
- המלצה: צלמו גם את זירת התאונה, הנזק שנגרם, הרכב הפוגע וכדומה.

הקליקו לסרטון: https://youtu.be/F_QlLxVUt2E

הביא לפרסום: דני נהב

טיפת מיתולוגיה / אהוד דור

מַאוּזוּלָאוּם

מאוזולאום מזור, התקופה הרומאית, המאה ה-3

אַרְטֶמִּיִּסְיָה, אלמנתו הטרייה של **מַאוּסוּלוּס**, שליט קַאָרְיָה, לא ידעה את נפשה מרוב צער. היא לא נחה ולא שקטה, עד שהקימה מבנה מפואר שלא נראה כמותו, מעל קבר בעלה (350 לפנה"ס), בעיר הֶלִיקַרְנֶסוֹס בדרום מערב אסיה הקטנה (כיום בֶּזְרֻדוּם בתורכיה). המבנה, שהיה מלאכת מחשבת על עשרות פסליו, לא רק שזכה להיכלל בין שבעת פלאי העולם העתיק, אלא שמאז כל מבנה מפואר הַמְשִׁיבֵן קבר בתוכו, נקרא: **מַאוּזוּלָאוּם** על שמו של **מַאוּסוּלוּס**. בעולם נמצאים מבנים רבים המשמשים כמַאוּזוּלָאוּם, כמו: הטאג' מהאל בהודו, הַמַּאוּזוּלָאוּם של לנין במוסקבה, קבר נפוליאון בפאריס ועוד. גם בארץ ישנם כמה מבנים כאלה, ונראה שהמרשים ביניהם הוא מַאוּזוּלָאוּם מְזוֹר, הנמצא לצד כביש 6, בשולי העיר אֶלְעָד. לפני מלחמת ששת הימים, זמן רב לפני שעלה על דעתו של איש להקים את העיר אֶלְעָד, עמד המבנה הזה ערירי לחלוטין בשטח השומם ההוא, וכך הפך לנצ. פופולארי בניוטי הימים ההם.

שבת שלום
אהוד דור

על חשיבה מהירה וחשיבה איטית

של שנת 2008, מלחמת יום כיפור, כישלון ההגנה על יצחק רבין, אסון הצ'לנג'ר ועוד).

חיסרון נוסף הוא חוסר היכולת להתגמש, להשתנות בהתאם למציאות (וזו כידוע, משתנה כל הזמן) באופן שגורם לנו, הן מבחינה אישית והן מבחינה ארגונית, לבעיות התאמה, שעלולות להיות דרסטיות. חשיבה מהירה, המבוססת על תבניות והנחות מניסיון העבר, לא עוצרת לבדוק, האם הפתרון המהיר והאוטומטי שעד היום עבד טוב, עדיין מתאים למציאות.

עוד חיסרון הוא העובדה, שיש בעיות, שפשוט לא ניתן לפתור אותן באופן מהיר, רק על ידי שימוש בפרדיגמות. לפעמים יש בעיות מורכבות, שדורשות משאבי זמן גדולים וחשיבה לעומק, לרחב ולמרחק כדי לפתור אותן. גם אם הטקטיקה נכונה, ללא אסטרטגיה מתאימה - ניפול למשל, בעיה גדולה המורכבת מחלקים קטנים ומפוזרים, שללא ניתוח רחב ומעמיק לא נוכל אפילו להבחין בה, או בעיה שהפתרון לה דורש זמן בנייה ארוך, ואולי היא אפילו לא קיימת כיום, אלא צפויה להופיע בעתיד. לשם כך דרושה אסטרטגיה מרחיקת ראות, שלפיה בונים טקטיקה בכל שלב ותקופה בהתאם (קראו למשל בספר "אנטי שביר" של ניסים טאלב).

חיסרון גדול נוסף הוא, שאיכות התוצאה של חשיבה מהירה מבוססת ברובו על 2 משתנים: על יכולות החושב, לנתח במהירות מצב ולהתאים לו פרדיגמה מתאימה (איכות IQ) ועל המידע והידע של החושב (איכות הפרדיגמה).

אדם שחושב מהר בעל IQ גבוה, נותן איכויות טובות יותר מאדם שחושב מהר בעל IQ נמוך יותר, ושניהם ייפלו, אם הפרדיגמה עצמה שגויה!

לכן, לסיכום, אנו עצמנו וגם ארגונים למיניהם, זקוקים גם לסוג של 'חשיבה איטית' המשולבת ב'חשיבה מהירה'. ניתן לבצע זאת על ציר הזמן, למשל לשלב, מידי פעם, אירוע או פרויקט יזום הדורש חשיבה איטית, להיעזר ב'חושבים איטיים' (אבל יסודיים ומקוריים), כחלק מהארגון או בהתייעצות עם אנשים, שאנו מבינים כי זו היא היכולת שלהם.

■ שתהיה שבת של "חשיבה איטית" לכולם

אפשר לחלק את פעולות המוח, שלנו לפי כל מיני קטגוריות וסוגי אינטליגנציות. אחת מהן היא חשיבה 'מהירה' לעומת 'איטית'. מקור מבנה החשיבה המהירה מגיע עד לתקופה בה היינו 'ציידים לקטים' בסוואנה, ונזקקנו בעיקר לתגובות והחלטות מהירות כדי לשרוד.

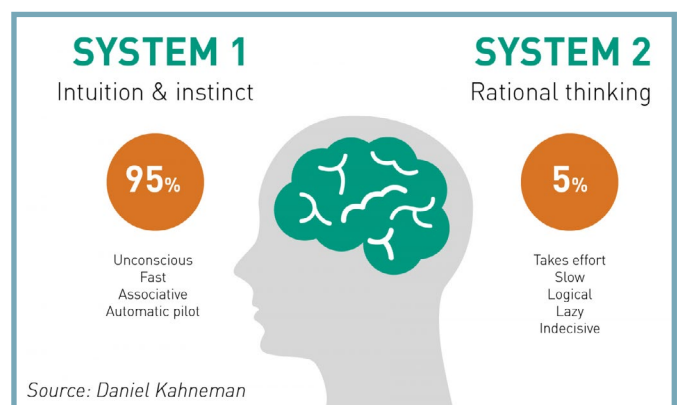
עיקרון החשיבה המהירה מקצר תהליכים של ניתוח, בדיקה וספקנות ועובד לפי תבניות 'מקצרות דרך'. כך שרדנו אפשרות להתקפת טורף (גם אם ברוב המקרים לא היה טורף) ובחרנו במהירות דרכי מילוט, סוגי מזון והגדרות סכנה למיניהן, ללא ניתוח מעמיק.

גם כיום, קיימים יתרונות רבים לתהליך חשיבה זה. ברוב המקרים, שאנו שמים לב אליו, אנו מכנים אותו 'אינטואיציה', או 'זריזות מחשבה', או 'גאונות' (כמה מהר ניתנת התשובה). הדרישות, לסוג כזה של חשיבה, מגיעות מכל מקום, יותר ויותר כיום.

ייתכן, שעקב עידן 'עודף המידע', כל כך קשה לנו כיום לנתח, לבדוק ולברר נושא לשם החלטה נכונה לגביו, עד כדי כך שאנו נוטים ברובנו להחליט 'אינטואיטיבית' (או לפי אדם אחר, שהחליט כך). בכל מקרה, נראה שמנהלים בכירים רבים ואף מנהיגים עולמיים, מצליחים מאוד עם סוג כזה של חשיבה (למשל טראמפ, ג'ונסון ובולסונארו). גם בעבודה, רוב התפקידים מעודדים סוג זה של חשיבה, וההנהלה מעודדת בד"כ מהירות על פני יסודיות ואפילו על פני יצירתיות.

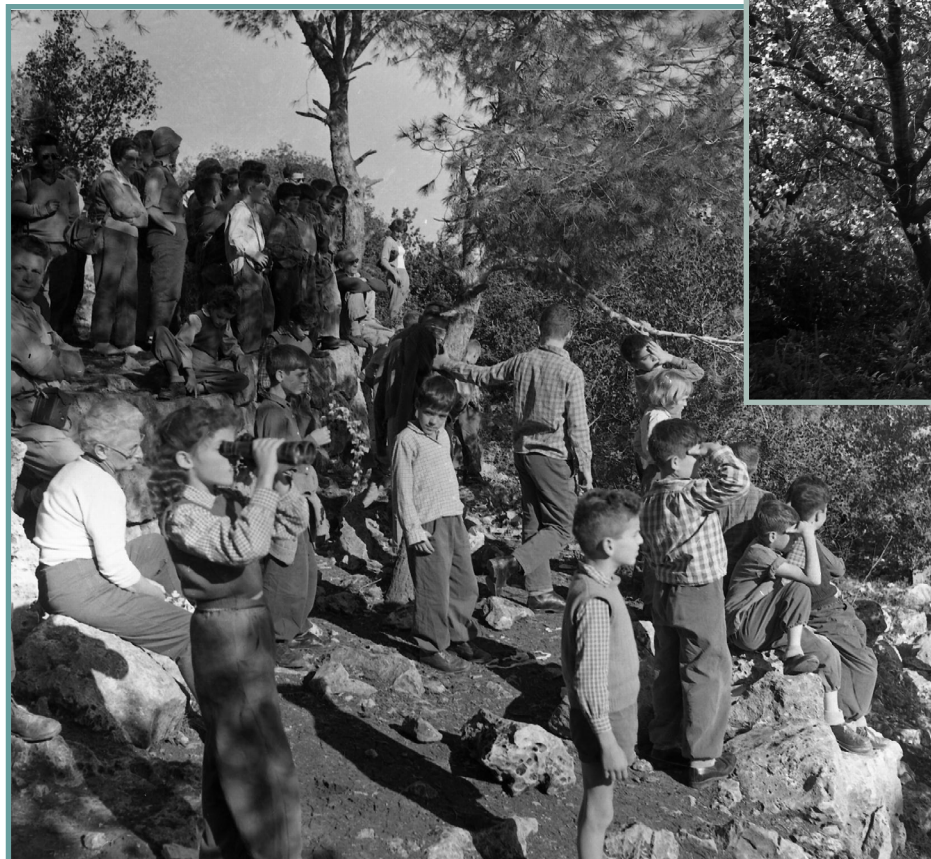
אז מה הם החסרונות של אופן חשיבה מצליח זה?

אחד החסרונות הינו עיקרון 'הברבור השחור': אנו חושבים ופועלים לפי הפרדיגמה שכל הברבורים לבנים (כי עד עתה זה מה שראינו) וכאשר מגיע ברבור שחור, הוא עלול לטרוף את הקלפים (דוגמת המשבר הפיננסי

טיול קיבוץ

הפעם בפינתנו, לרגל פתיחת עונת הטיולים וטיול '3 הפסגות', אליו יצאנו בשבת האחרונה, ניזכר במראות (ללא הצבעים...) מטיולי הקיבוץ של שנות ה-40 וה-50 / צוות הארכיון

צילומי ארכיון: אשר בנארי

'יתרו' ו'משפטים': דיברות ועבדים

אוטוטו מתמרקים למעמד הר סיני. אך ממש לפני, צריך לתת את הכבוד לגוי, וגם ללמוד ממנו:

"וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה, וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ--אֶל-מֹשֶׁה: אֶל-הַמִּדְבָּר, אֲשֶׁר-הוּא חֹנֶה שָׁם--הֲרֵי הָאֱלֹהִים. וַיֹּאמֶר, אֶל-מֹשֶׁה, אֲנִי חֹתְנֶךָ יִתְרוֹ, בָּא אֵלַיךְ; וְאִשְׁתְּךָ--וּשְׁנֵי בָנֶיךָ, עִמָּהּ. וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְיַת חֹתְנוֹ, וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיִּשְׁקוּ-לוֹ, וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ-לְרֵעֵהוּ, לְשָׁלוֹם; וַיָּבֹאוּ, הָאֱלֹהִים." (שמות י"ח, ה'ז-ז')

יתרו בא אל משה ומביא אליו את אשתו של משה ושני ילדיו, שאותם לא פגש זמן רב. ומשה, מתייחס ליתרו בלבד. עם כל הכבוד שיש לנהוג בחותן המבוגר,

'משה' – תחריט ברונזה המתאר את קבלת לוחות הברית, מאת **לורנצו גיברטי** (1378-1455). זהו לוח אחד מתוך 10 לוחות ברונזה, העוסקים במאורעות ודמויות מהתנ"ך, ומשובצים בדלתות ה**בפטיסטריום של פירנצה** (בו מטבילים את הילדים בטקס דתי נוצרי). דלתות הבפטיסטריום, אשר גיברטי שקד עליהן במשך 27 שנים, נחשבות לנקודת שיא של יכולות טכניות ואומנותיות בעבודה בברונזה, בתקופת הרנסנס המוקדמת. מסופר, **שמיכלאנג'לו** הצעיר התפעל כל-כך מדלתות אלו, שכונה אותן **Porta del Paradiso - דלתות גן העדן**.

מה עם אשתך ובניך? המקרא אינו מזכיר ברמז, על אופי הפגישה ביניהם. מוזר, חשוד, ומה זה מלמד על משה, שהיה לרועה ואב לכל עם ישראל וגילה יחס צונן למשפחתו שלו!?

ובמה זכה יתרו, אחד משני הגויים שנקראת פרשה על שמם?

"וַיְהִי, מִמְחֻרַת, וַיָּשָׁב מֹשֶׁה, לְשֹׁפֵט אֶת-הָעָם; וַיַּעֲמֹד הָעָם עַל-מֹשֶׁה, מִן-הַבֶּקֶר עַד-הָעֶרֶב. וַיֵּרָא חֹתֵן מֹשֶׁה, אֶת כָּל-אֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה לָעָם; וַיֹּאמֶר, מֶה-הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם--מְדוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבַדְּךָ, וְכָל-הָעָם נֹצֵב עֲלֶיךָ מִן-בֶּקֶר עַד-עֶרֶב?" (שמות י"ח, י"ג - י"ד)

יתרו לימד את משה, שלא חשוב כמה אתה מוכשר ובעל יכולות, לא תצליח לעשות הכל לבדך.

"וְאַתָּה תִּחְזֶה מִכָּל-הָעָם אֲנָשֵׁי-חֵיל יִרְאִי אֱלֹהִים, אֲנָשֵׁי אַמְת--שׁוֹנְאֵי בְצַעַ; וְשֹׁמְתֵי עֲלֵהֶם, שְׂרֵי אֱלֹפִים שְׂרֵי מְאוֹת, שְׂרֵי חֲמִשִּׁים, וְשְׂרֵי עֶשְׂרֹת. וְשֹׁפְטוּ אֶת-הָעָם, בְּכָל-עֵת..." (שמות י"ח, כ"א-כ"ב)

כן, כל כך חשוב להאציל סמכויות, לטפח מנהיגים לעתיד, לא להרחיק את הצעירים המוכשרים. הלוואי שראש ממשלתנו היה מעיין בשתי הפרשות שלפנינו והיה מיישם כמה תובנות, לטובתו ולטובתנו.

ועוד סיפור על מערכת המשפט:

כשביקש הרב מימון, שר הדתות הראשון של מדינת ישראל, להקים מחדש את הסנהדרין, טען בן גוריון, שעל פי הדרישות בפרשת יתרו, ניתן למצוא אנשי חיל, יראי אלוהים ואנשי אמת, אך היכן ניתן למצוא שונאי בצע? והרב מימון ענה לו – בשביל כסף, ניתן למצוא גם שונאי בצע...

מהאירוע המכונן והמרשים של מעמד הר סיני, וקבלת עשרת הדיברות, נשים לב לחמשת הדיברות האחרונים:

לא תרצח, לא תנאף, לא תגנוב, לא תענה ברעך עד שקר, לא תחמוד. קצר, פשוט וברור. בלי אבל, גלגול עיניים לשמים, קריצה ופלפולים מתוחכמים. הדיברות האלה, אין בצדם תוספת או הסבר, אך הם משדרים עוצמה של צו מוחלט וסופי, שלא משתמע לשתי פנים. אני חושב, שמי שיודע לקיים את חמשת הדיברות האלה (כן, כולל את "**לא תחמוד**"), לא יתקשה לזכור את השבת, לכבד את הוריו, לא לשאת את שם אלוהים לשווא, לא להשתחוות לפסלים, תמונות וקברי צדיקים, וכמובן לזכור את יציאתנו מבית עבדים.

ואמנם, פרשת "משפטים", העוסקת בשלל חוקים

כיום הם בני אדם, שבחרו להגר לארץ רחוקה וזרה, כדי לפרנס את משפחותיהם, ולשם כך הם לא יבחנו בשום עבודה ובשום תנאים סוציאליים. אל לנו לנצל את חולשתם זו: "וְגַר, לֹא תִלְחָץ; וְאִתָּם, יִדְעֶתֶם אֶת-נַפְשׁ הַגֵּר--כִּי-גֵרִים הָיִיתֶם, בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם." (שמות כ"ג, ט')

ומצוות (בעיקר אלה בין אדם לחברו), פותחת בידינו עבד עברי ונותנת לו חשיבות מיוחדת (ויפה הייתה עושה, לו הייתה מרחיבה לעבד בכלל...). העבדים המודרניים הם העובדים הזרים, המהגרים וכל דורשי עבודה שאינם מקומיים, אינם אזרחים, דוברי שפה זרה ומתרבות אחרת.

כשהתורה נכתבה, עבד היה רכוש לכל דבר. העבדים

שבת שלום!

אחרי הכל שיר

איך להגיע אלי ב-WAZE / אני משעול

רד מדרך המלך והמשך ישר עד לכפר שלשת הויתים. אין לה משג מיהו המרדכי שעל שמו נקרא הכפר הזה שכלם מבלבלים אותו עם יד מרדכי. בעוד מאה מטר פנה שמאלה. פנה שמאלה.

מזמין תוכל לראות חבילות חציר בדרך אל הלחם ולהריח, אם תפתח את החלון, שלף לח. מישהו אופטימי עם אוניות יצעד תמיד נמרץ ממול. השאר בחוץ את המרפק וחלף על פניו עד לטי בו חוצים טוסים את הצמת (אחד מהם התחשמל פעם כשנסה להמריא וצנח סמור זנב לעיני זוגתו. ילדים תלשו ממנו נוצות לקשוט עד שנאכל על ידי העורבים). פנה מינה.

השמש עכשו בגובה אם כי יפה יותר לראות אותה ממלאת בכתם את מראת הצד. בשעה הזאת שעת הצלמים, ענני נוצה וניחוח האלמון כשתחלוף על פני גשר מעל אפיק אכזב של השורק לשתנה פתאום מצב הרוח שלך ומראה גגות המכסים את הבתים יעורר בך געגועים של יתום.

משם כבר פשוט להגיע אלי, אפשר אפילו בניוטרל להתגלגל עד לשלט "משעול", ממנו יצאו לקראתך כלבים שינבחו אף גם יכשכשו בזנב, ולפני שתצא מהרכב תצטרף להחליט לאיזה קצה להאמין.

סוף פסוק

"אין אתה יכול לשבת כל חיך בפניה נידחת של העולם ולהתימר להכיר אותו"

-מארק טווין

לוח מודעות

חברים יקרים, הנכם מוזמנים

ביום שישי 21.02.20 בשעה 11.00 למועדון לחבר, למפגש עם חברתנו סלעית בר שלום, שתוצה על:

"לאמן את שריר החשק"

כותבת סלעית: כיום ידוע שהיכולת המנטאלית חשובה להצלחה, לא פחות מאשר היכולת הפיזית. אני עובדת עם ספורטאים על חיזוק ההיבטים המנטאליים, כדי להביא את יכולתם הספורטיבית לידי ביטוי מקסימלי. ניתן ליישם את עקרונות העבודה הזו בתחומים רבים נוספים, מעבר לספורט.

לאחר המפגש שיחות רעים וארוחה קלה.

להתראות, צביה

מזל טוב וישפע ברכות לגילה ואילן ולכל העיטפחה לנישואי עפרי ואיתמר

10 שאלות ותשובות עם עליזה מיכאלי

גיל: 65 מצב משפחתי: נשואה מזה 37 שנים לאיתי. אימא לתאומים רם ונירית (33) ולירון (27), והכי חשוב – סבתא לרוני בת ה-3, בתו של רם. בנוסף, קשורה ל-3 שאומצו במשפחה וזוכרת את ילד האומנה יניב, שנהרג בתאונת אופנוע.
מקצוע: אחות מוסמכת מזה 38 שנים, מ-1981. לאחר עבודה בעין כרמל ובהזורע, החלה משנת 2000 לעבוד באופן מלא במשרד הבריאות, בתחילה כאחות טיפת חלב' ואחות בית-ספר, ומ-2006 רק ב'טיפת חלב'. בשנה וחצי האחרונות, אחראית על תחנת טיפת חלב' גדולה בעפולה.

אני מרגישה פספוס שלא למדתי להכיר את שפת המוסיקה, כי אני אוהבת מוסיקה וחושבת שיש לי שמיעה מוסיקלית טובה.

7. משהו שאת שואפת להגשים בעתיד?

כאשר אצא לפנסיה, אני רוצה ללמוד את שפת הסימנים לחרשים וכבדי שמיעה. אני פוגשת בעבודה, לא פעם, כבדי שמיעה ומרגישה תסכול בקושי לתקשר איתם. אני רואה את התרגום בטלוויזיה וחושבת, שאם ארכוש את השפה הזאת, אוכל מדי פעם להתנדב בתרגום, במסגרות שונות.

8. ספרי משהו שלא יודעים עליך.

א. אני סוג של 'היהודי הנודד': עד שהגעתי להזורע, לפני 37 שנים, נדדתי בין מקומות שונים. עליתי לארץ בגיל שנתיים מפולין (ראו תמונה של עליזה בת שנה וחצי, במעון בפולין), במסגרת מה שנקרא 'עליית גומולקה'; כעבור חמש שנים עברנו לקריית חיים; לאחר מות אימי, זמן קצר אחרי שעזבנו את עין כרמל, הייתי שנתיים אצל משפחת אימי בבאר-שבע; בכיתה ד' חזרתי לעין כרמל, שם אומצתי על ידי ידידה של אימי; לאחר שנתיים נוספות, בחרתי לחזור לחיות עם אבא בקריית חיים, ובכיתה ט' חזרתי בשנית לעין-כרמל, שם הייתי עד שהכרתי את איתי ועברתי להזורע.

ב. כשהייתי בת 21, נפצעתי קשה בתאונת דרכים. נסענו בטנדר פיג'ו של פעם - קבוצה מעין כרמל - לשיעור טניס בשדות ים. בדרך חזרה הנהג נכנס לכביש 4, בלי שנתן זכות קדימה לרכב עובדים מ'אליאנס'. אני ישבתי בין הנהג לבת שישיבה מימיני, ובהתנגשות שהתרחשה, חטפתי מכות מכל הכיוונים. אושפזתי במשך חודש בבית חולים, שבוע ראשון במצב קריטי. הבת שישיבה לצדי נהרגה. תאונה זאת מלווה אותי עד היום.

9. תכונה אחת בך, שהיית שמחה להיפרד ממנה.

כעס. אני יודעת להכיל, אבל כשאני כבר בועסת, זה מאוד ממלא אותי. אני מודעת לזה, שקשה לי להשתחרר מכעסים כלפי אנשים שפגעו בי. אני לא שוכחת ומתקשה לסלוח. [איתי מוסיף: לרוב היא משחררת...].

10. משהו שמעציב אותך ומשהו שאת אוהבת בהזורע?

מפריע: אני כואבת את המצב שחברים, למרות שהנגישות להצבעה כיום מאוד נוחה, לא מממשים את הזכות להשפיע בהכרעות גורליות, שעל סדר היום שלנו בקיבוץ. אני רואה נושאים חשובים, כמו תקציב הקהילה, קבלה לחברות וכדומה, שאחוז המצביעים עליהם מאוד נמוך.
אוהבת: לצאת בבוקר מהבית ולראות את הנוף היפה במקום בו אני גרה. כמו-כן, אני אוהבת את השכנים שלי וקשורה אליהם, וכן מברכת על הקשרים הטובים, שיש לי עם חברים רבים.

תודה לעליזה מיכאלי על גילוי הלב והנכונות לחשוף מעט מעצמה לכולנו. להתראות בעיתון הבא עם "גיבור" או "גיבורה" נוספים שמוכנים לחשוף בפנינו מעט מרחשי, הרהורי וסודות ליבם. ובינתיים, תחשבו מה אתם הייתם עושים. ראיון: דני נהב

1. זיכרון מעניין מהילדות?

אני בת 3, בפעוטון בעין כרמל. זוכרת ששיחקתי עם עוד ילדים בחצר, כאשר פתאום ראינו בובה ענקית, צועדת לתוך חצר בית הילדים. היינו מבוהלים לגמרי, דבר כזה גדול הולך לכיוון שלנו. רצנו פנימה והמטפלת אמרה, שפתחו גן חדש בקיבוץ ולכבוד זה אחת החברות התחפשה לבובה. איזה חוסר רגישות...

את הלינה המשותפת אני דווקא זוכרת בצורה חיובית, מלבד העובדה שהייתי מעט שעוה עם ההורים. מה שהקל עליי היה, שהגננת הרשתה לי, באופן מיוחד, ללכת כל יום לבקר את אימא שלי בעבודה. כאשר המשפחה עברה, בהיותי בת 7, לקריית-חיים, כל כך לא רציתי לעזוב את הקיבוץ והילדים, שהסתתרתי מאחורי בית ההורים, בתקווה שלא ייקחו אותי...

2. מה הדבר האחרון שחיפשת ב"גוגל"?

א. "גוגל טרנסלייט": הייתי צריכה לכתוב מכתב רשמי לפולין, לצורך הסדרת תעודת זהות. רציתי לכתוב מדוייק באנגלית, משולב עם מילים נדרשות בפולנית.

ב. "נאציווילר-שטרותהוף": קראתי את הספר "לבד בתיאטרון המוות", שמזכר בו מחנה ריכוז ליד שטרסבורג. הייתי סקרנית לדעת יותר על המחנה ולמדתי מהאינטרנט, שזה היה מחנה ריכוז ועבודה, שנכלאו בו, במצטבר, כ-40,000 אסירים, ושתופעל במיוחד עבור חברי תנועות התנגדות למשטר הנאצי, בארצות שונות.

3. מהו התחביב הכי משמעותי שלך כיום?

קריאת ספרים: אני קוראת לפני השינה ובעיקר בשבתות. אוהבת ספרי מתח, רומנים ודברים רוחניים. יש לי ליד המיטה, באופן קבוע, ערימת ספרים וכעת אני קוראת את הספר 'הלב תמיד זוכר'. את רוב הספרים אני קונה במבצעים ב'צומת ספרים' וב'סטימצקי'.

4. מהו החטא הקטן שלך (ה'גילטי-פלור')?

גלידה, אני יכולה לאכול גלידה כל יום, כולל בימי החורף. עד היום אני לא שוכחת גלידה טעימה במיוחד, שהייתי אוכלת בהיותי שליחה של מחנות העולים בבאר-שבע ושהוכנה במקום. אני אוהבת טעמי פיסטוק, שוקולד ומוקה. בפריזר שלנו תמיד ניתן למצוא גלידה ש'מחכה' לי.

5. אם היו נותנים לך שעה – היכן בעולם היית הכי רוצה להיות?

במקום שההורים שלי נולדו – בעיירה קולומייה, של אבא והורודנקה, של אימא. עיירות שהיו באזור גליציה, שבמזרח פולין, וכיום נמצאות באוקראינה. אני סקרנית לראות איפה הוריי חיו בילדותם. לצערי, הבנתי מעדויות שקיבלתי, שבעצם אין הרבה מה לראות שם, משום שהקהילה היהודית הושמדה וכל שנותר הוא בית הקברות היהודי.

6. מהו הפספוס שלך?

לא למדתי מוסיקה. כשלמדתי בכיתה ג' בקריית חיים, לשם עברנו מעין-כרמל, הציעו לי ללמוד לנגן על מנדולינה. זה עלה 70 לירות ואבא שלי לא הסכים לקנות לי את המנדולינה, בטענה שזה יקר מדי.